

SUFOI Årsrapport 2021

Hvad betyder ufoerne?

Pentagon vil undersøge UFO'er igen

Bob Lazar – whistleblower eller platugle?

Skaber corona-pandemien flere ufooplevelser?

Januar 2021

Kære støttemedlemmer og æresmedlemmer

SUFOI har hermed fornøjelsen af at sende dig **SUFOI Årsrapport 2021**. Indholdet repræsenterer et udpluk af de mange artikler og notitser, som er blevet bragt i de 20 UFO-Mails, vi har udsendt i det forgangne år.

I en tid præget af internettets forstoppelse med fake news og konspirationsteorier søger mange mod troværdige nyhedsmedier. De danske nyhedsmedier anser avisen [The New York Times](#) for at være en af de mest troværdige kilder og citerer flittigt derfra. I SUFOI deler vi ikke denne opfattelse – i hvert fald ikke, når det gælder seriøs information om ufomyten. Det er avisens blåøjede behandling af To The Stars Academy of Arts and Science (TTAAS) og de såkaldte Pentagon-videoer (gammel vin på nye flasker) skræmmende eksempler på. Ralph Blumenthals og Leslie Keans ensidige og naive formidling af ufomyten i New York Times gavner kun avisens click rate på nettet.

At danske medier heldigvis også kan distancere sig fra det sensationsprægede og letbenede er der to gode eksempler på: videoen [Hvad viser Pentagons UFO-videoer?](#) (05:48 min.) på DR Nyheders [YouTube-kanal](#) samt podcastserien [Flyvende tallerken](#) på DR.

SUFOI markerede sig i medierne i 2020, bl.a. med en fremragende illustreret artikel i Information baseret på Mathias Sindbergs nuancerede og grundige interview med Ole Henningsen: [Ufoerne er tilbage! For når verden virker usikker, er det fristende at rette blikket mod himlen](#) (kræver abonnement). Ole var også på pletten med en 51 minutter lang podcast på Radio4: [Tæt på rummelrummet – UFO-detektiven på Lolland](#).

To danske nærobervationer med bilstop havde jubilæum i 2020: Evald Hansen Maarups oplevelse fra den 13. august 1970 og Claus Lundholms møde med det ukendte den 29. september 1995. Det har vi i SUFOI produceret to videoer om og lagt ud på vores [YouTube-kanal](#):

- [Mødet i mørket](#) (05:40 min.)
- [Mødet i mørket II](#) (07:40 min.)

På foreningens vegne siger jeg dig tusind tak for din støtte i 2020 og håber, at du også i 2021 finder vores arbejde værd at støtte.

Kim Møller Hansen
formand for Skandinavisk UFO Information

SUFOI Årsrapport 2021 udgives af Skandinavisk UFO Information, Eilekiersvej 14, 4100 Ringsted én gang om året. Et farveprint sendes gratis til foreningens æresmedlemmer og til hele støttekredsen. Desuden kan årsrapporten læses som pdf-fil på [ufo.dk](#).

Denne udgave er redigeret af Kim Møller Hansen, e-mail gukmh@gyldendal.dk. Redigeringen er afsluttet den 27. december 2020. **Forsiden:** Klassisk linseformet sky fotograferet ved Damaskus i Syrien. (Foto: [Night Sky Network](#))

Kopiering fra SUFOI Årsrapport 2021 må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelige kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den pågældende forfatter. © 2021 SUFOI og de respektive forfattere.

Skandinavisk UFO Information (SUFOI) – Eilekiersvej 14 – 4100 Ringsted – info@sufoidk

[Website](#) – [Facebook](#) – [YouTube](#)

[Tilmelding til gratis nyhedsbrev](#)

Er der flere ufoobservationer under corona-pandemien?

Rapporter om en forøgelse i antallet af ufoobservationer er stærkt overdrevne. Ifølge eksperter har corona-pandemien ikke medført flere indberetninger, men folk fejlfortolker i stigende grad synet af almindelige jordiske genstande med ukendte flyvende objekter.

Af Karsten Bomholt

Klassisk linseformet sky fotograferet ved Damaskus i Syrien. (Foto: [Night Sky Network](#))

Således indleder freelancejournalisten Erik Betz en artikel i et af de seneste ugentlige nyhedsbreve fra [Astronomy](#). I sin artikel fortsætter Erik Betz med det, som vi alle ved: Over det meste af verden er befolkningen blevet tvunget til at opholde sig hjemme. Folk bliver deprimerede og keder sig.

Men har det noget på sig, når nyhedsmedierne bringer historier om, at flere mennesker ser ufoer? I [databasen](#) hos NUFORC, The National UFO Reporting Center, bemærkede Erik Betz en kraftig stigning af indberetninger i foråret, hvor Pentagon frigav de meget omtalte ufovideoer fra US Navy. En tilsvarende tendens forekom imidlertid ikke hos [MUFON](#).

MUFON, The Mutual UFO Network, har indsamlet ufoobservationer og undersøgt dem i detaljer siden 1969 og har fra samme år fungeret som en central rapporteringsdatabase for ufooplevelser, så hvis der har været en kraftig stigning i ufoobservationerne, ville MUFON være blandt de første til at vide om det.

Der blev rapporteret omkring 3.800 tilfælde mellem januar og slutningen af september i år, hvilket er en stigning på ca. 20 % sammenlignet med samme periode i 2019. MUFON siger imidlertid, at det ikke er usædvanligt, for variationen følger det normale mønster.

De fleste nyhedsmedier har ifølge Erik Betz skrevet om stigningen i ufoobservationer med udgangspunkt i NUFORC's database, som i april modtog næsten tre gange så mange indberetninger som samme måned året før. Denne stigning forekom på præcis samme tidspunkt som den globale pandemi-lockdown og på samme tid som frigivelsen af de hidtil klassificerede optagelser af de amerikanske jagerpiloters ufovideoer.

Siden da er indberetningerne faldet til det normale antal igen, men alligevel bliver især amerikanske medier ved med at skrive om et stigende antal observationer. Erik Betz har talt med Steve Hudgeons fra MUFON, og denne siger, at MUFON omkring 2012 bemærkede, at en større og større procentdel af de indberettede observationer straks kunne identificeres som fly, fugle, insekter eller andre lignende velkendte objekter. En af de væsentligste årsager hertil er, at de fleste fotos tages med mobiltelefoner, som trods de efterhånden avancerede indbyggede kameraer alligevel har visse begrænsninger i forhold til et rigtigt kamera.

Logikken bag den påståede stigning i antallet af ufoobservationer er ikke helt ved siden af. Der er især to hovedtyper af mennesker, der ser ufoer: hundeluftere og rygere. Det skyldes naturligvis, at de er mest udenfor, siger Hudgeons til Erik Betz, og særligt på det sidste, hvor mange flere er hjemme. Mange er slet ikke vant til at færdes så meget udendørs og har derfor begrænset erfaring med naturlige himmelfænomener. Desuden ser ufoobservationer ud til at dukke op i krisetider, hvor mennesket ifølge psykologerne har et ønske om at projicere bekymringerne på noget andet.

Der er dog også en anden forklaring. Nyhedsmedierne ved, at folk kaster sig over ufohistorier, og journalisterne vil ikke gå glip af den mulighed, og at det lige netop er i USA, er ikke så underligt: En tredjedel af alle amerikanere tror, at ufoer repræsenterer fremmede rumvæsner, og en sjettedel hævder, at de selv har set en ufo.

*Planeten Venus har givet anledning til mange ufooplevelser.
(Foto: [Night Sky Network](#))*

Kilder:

- <https://astronomy.com/news/2020/10/reports-of-rising-ufo-sightings-are-greatly-exaggerated>
- www.nuforc.org/webreports/ndxevent.html
- www.mufon.com/ufo-news

USA's forsvar vil undersøge usædvanlige himmelfænomener

Den 14. august 2020 udsendte det amerikanske forsvarsministerium en kortfattet pressemeddelelse, der med sine relativt vage formuleringer giver plads til fortolkninger – også selv om ordet ufo ikke forekommer i teksten.

Af Kim Møller Hansen

Pentagon set fra luften i 2018. (Foto: Wiyre Media)

Pressemeddelelsen fra Pentagon lyder således i dansk oversættelse:

Oprettelse af en task force for Unidentified Aerial Phenomena

Den 4. august 2020 godkendte viceforsvarsminister David L. Norquist oprettelsen af Unidentified Aerial Phenomena (UAP) Task Force (UAPTF). Flådeministeriet vil i samarbejde med afdelingen Under Secretary of Defense for Intelligence and Security (en højtstående civil position på kontoret for forsvarssekretæren i det amerikanske forsvarsministerium/red.) stå i spidsen for UAPTF.

Forsvarsministeriet har oprettet UAPTF for at forbedre sin forståelse af og få indsigt i arten og oprindelsen af UAP'er. Opgaven for taskforcen er at opdage, analysere og katalogisere UAP'er, der potentielt kan udgøre en trussel mod USA's nationale sikkerhed.

Som forsvarsministeriet tidligere har udtalt, er sikkerheden for vores personale og sikkerheden i vores operationer af afgørende betydning. Forsvarsministeriet og de militære afdelinger tager eventuel indtrængen af uautoriserede fly i vores træningsområder eller særlige luftrum meget alvorligt og vil undersøge alle rapporter. Dette omfatter undersøgelser af indtrængen, der oprindeligt er rapporteret som UAP, i de tilfælde hvor observatøren ikke umiddelbart kan identificere, hvad han eller hun observerer.

(Kilde: [defense.gov](https://www.defense.gov), 14. august 2020)

God dækning på DR

Pressemeddelelsen gav i Danmark anledning til et godt radioindslag på DR tirsdag den 18. august 2020, hvor Mette Vibe Utzon og Søren Carlsen interviewede astrofysiker [Michael Linden-Vørnle](#) fra DTU Space. Hør indslaget [her](#) (varighed: ca. 9 min.).

Hvad siger eksperter om Pentagons initiativ?

Leonard David fra [space.com](#) har spurgt fire amerikanske eksperter om betydningen af Pentagons nye initiativ.

"Dannelsen af en task force vedr. ufo'er er endnu en velkommen udvikling i den seneste fornyede interesse for og opmærksomhed omkring disse rapporter fra statslige organer og politiske aktører", siger [Mark Rodeghier](#), præsident og videnskabelig direktør for J. Allen Hynek Center for UFO Studies i Chicago.

"På grundlag af den foreliggende pressemeddelelse er det umuligt at bedømme taskforcens muligheder for seriøst at undersøge rapporter, men jeg er fortsat forsigtig optimist lige nu."

Rodeghier tilføjer, at han forstår behovet for hemmeligholdelse. Men "Jeg håber, at så mange oplysninger som muligt bliver frigivet til offentligheden, så vi alle kan blive informeret om de potentielle, epokegørende resultater."

"Jeg er ikke i tvivl om, at militære efterretningstjenester rundt om i verden altid har været interesseret i såkaldte ufor rapporter – uanset om der er en reel forklaring på det 'uforklarlige' fænomen", udtaler [James Oberg](#) til space.com. Oberg er en anerkendt rumfartsskribent og har også beskæftiget sig seriøst med ufooplevelser, bl.a. i bogen *UFO's and Outer Space Mysteries*.

I interviewet angiver Oberg mange grunde til det rigtige i, at forsvarsministeriet interesserer sig for ufooplevelser – og de handler alle om teknik og sikkerhed, dvs. om hvordan militært isenkram i form af avanceret måleudstyr er i stand til at opspore fjendtlige fly, droner, andre luftfartøjer etc. uden for mange fejlkilder. Analyser af ufor rapporter kan også hjælpe det amerikanske forsvar med at fintune, hvor effektivt amerikanerne kan skjule egne militære aktiviteter for nysgerrige øjne.

Oberg påpeger til sidst, at ufomytens historie i øvrigt har vist, at oplevelserne udvikler sig over tid, således at observatørernes beskrivelser ofte afspejler teknologiske nyskabelser i samtiden.

"Jeg tror ikke, at denne task force er så stor en begivenhed, som nogle mennesker mener", siger [forfatter](#) og ufoskeptiker [Robert Sheaffer](#). "Det er bare en reaktion på al den omtale, som er skabt ifm., at To The Stars lakkede de tre videoer fra flåden.

I militæret er en task force noget, der oprettes for at håndtere en bestemt situation eller et problem. Den forventes at udarbejde en rapport og anbefalinger vedrørende dette spørgsmål og opløses, når dette arbejde er afsluttet. Så det er ikke noget permanent, som [Project Blue Book](#) var. Det tyder ikke på en årelang regeringsinteresse i uidentificerede objekter.

Militære operationsområder (Military Operations Areas, MOA) er klart udpeget på luftfartskort, og civile fly formodes at undgå dem. De fleste af de seneste Pentagon-kommentarer om 'uidentificerede objekter' nævner ukendte objekter, der synes at være på vej ind i en af disse MOA'er.

Så det lader til, at militæret er bekymret for uidentificerede objekter, der kan trænge ind i deres sandkasse. Hvis uidentificerede objekter dukker op andre steder, er militæret ligeglad. Tic Tac- og Gimbal-videoerne synes at vise fjerne jetfly, som sandsynligvis er langt uden for MOA, ganske langt væk", slutter Robert Sheaffer.

[Sarah Scoles](#) er forfatter til den nyligt udgivne bog *They Are Already Here: UFO Culture and Why We See Saucers* og siger bl.a. i interviewet til space.com, at UAP'er både kan omfatte fly og objekter, der er uautoriserede, samt fly og objekter, der ikke umiddelbart kan identificeres. "Det betyder, at hvis en pilot ser noget, han eller hun ikke kan forklare, men en anden forklarer det et par timer senere, kan det stadig falde ind under UAP-definitionen."

TTSA: Nye vidner og samarbejde med militæret

I mere end to år har firmaet TSAAS eller TTSA (en forkortelse for To The Stars Academy of Arts and Science) været dominerende i nyhedsstrømmen, når det gælder ufoer.

Af Henning Dethlefsen

Sagen er blevet fulgt med flere artikler her i UFO-Mail. Først med [UFO-Mail nr. 255: Pentagon i UFO-storm](#) fra den 26. januar 2018, så med [UFO-Mail nr. 268: Nye spor i Pentagon-sagen](#) fra den 13. august 2018 og til sidst med den relaterede sag i [UFO-Mail nr. 276: Skinwalker Ranch: Verdens mest uhyggelige UFO-hotspot](#) fra den 10. december 2018.

Siden er der sket flere interessante ting. For eksempel har dokumentarserien *Unidentified: Inside Americas UFO Investigation* på History Channel haft premiere. Senere annoncerede TTSA så, at de havde indgået et samarbejde med den amerikanske hær om udviklingen af ny teknologi i forbindelse med undersøgelsen af noget mystisk materiale, som skulle stamme fra en nedstyrtet flyvende tallerken. Der er også dukket flere nye vidner op. Men samtidig bliver der i stadig højere grad rettet kritik imod TTSA og dets ledelse.

Unidentified sættes i søen

Denne omgang begyndte med en pludselig strøm af artikler på nettet om ufoer i slutningen af maj 2019. I New York Times udkom således den 26. maj 2019 artiklen "Wow, what is that? Navy Pilots Explain Unidentified Flying Objects". Og fuldstændig ligesom sidste gang i 2017 var artiklen skrevet af Helene Cooper, Ralph Blumenthal og Leslie Kean, hvor i al fald både Blumenthal og Kean er kendte ufoentusiaster.

Grunden til denne strøm af artikler var ganske ligetil: Lanceringen af serien om ufoer på History Channel *Unidentified*. Serien bygger på TTSA og deres påstande om mystiske fartøjer, der besøger Jorden. Grundlæggeren af firmaet, rockmusikeren Tom De Longe, pralede senere på nettet med, at han personligt havde startet mediekampagnen. Dette kan på ingen måde virke overraskende, når man erindrer de foregående artikler i UFO-Mail. TTSA er i virkeligheden et underholdningsfirma, hvor promovning går forud for reel information. To The Stars hedder sådan, fordi det i første omgang var tænkt som "crowd funding" af den ide, at man ville finansiere bygningen af et interstellart rumfartøj. Teknologien hertil skulle skaffes ved studiet af ufoer.

I flere afsnit af *Unidentified* på History Channel kommer man ind på de berømte film, som TTSA har lagt ud på nettet kendt som Tic Tac, GIMBAL og GO FAST. Desuden optræder blandt andre jagerpiloten David Travor samt hans (anonyme) kvindelige Wingman, som fortæller om deres møde med et mystisk objekt, da de fløj patrulje for hangarskibet Nimitz over Stillehavet i 2004. Desværre er der ikke så mange overraskende nye informationer her, og der bliver heller ikke leveret reel analyse af føromtalt film. Dette virker mildest talt påfaldende, ikke mindst når man tænker på, at TTSA har haft rigeligt med tid og har tilknyttet en række "eksperter", som nok burde kunne foretage en sådan analyse. Men i stedet lader man blot piloterne kommentere. Det nævnes kort, at den tilsyneladende fantastiske acceleration i Tic-Tac-filmen kunne skyldes zoomeffekten, men forklaringen tages ikke op.

Mick West, computerprogrammør og skeptiker, har til gengæld lagt resultatet af sine egne undersøgelser af ufofilmene ud på nettet. De viser, at der let kunne være tale om fly og fx balloner. En lignende seriøs undersøgelse, kommer *Unidentified* slet ikke i nærheden af.

Heldigvis optræder også fem nye piloter som vidner senere i serien. De to med navns nævnelser. Men mere om dem senere.

Det måske mest pinlige i serien kommer dog i sidste afsnit. Her koncentrerer man sig om ufoerne som en mulig trussel, og til den lejlighed har man taget en italiensk sag op, hvor en helikopter i 2006 på Sicilien ifølge ufoundersøgeren Clarbrunu Vedruccio blev ramt af en "stråle" fra en ufo, som

beskadigede tre af helikopterens fire rotorblade og tvang den til at lande. Beviserne skulle være, at helikopterpiloten fortæller, hvordan rotoren tilsyneladende blev ramt af noget "solidt", samt nogle billeder af helikopteren i luften taget af Antonino Spinnato, hvor man kan se en sort klat, en ufo, bag helikopteren. Klatten på videoen kan dog lige så godt være en af de sædvanlige flyvende insekter eller fugle, der beskrives som "ufoer". Spinnato så ikke noget, der kunne tyde på et angreb, så forbindelsen er mere end tvivlsom.

Helikoptere er komplicerede maskiner, og der skal nogle gange ikke så meget til, før der opstår skader. I forbindelse med helikoptersagen havde TTSA nogle møder med italienske ufoundersøgere og embedsfolk, hvor der desuden kom en sag frem om nogle mystiske brande i nærheden af landsbyen Canetto di Caronia i 2004, 2005 og 2015. Det blev her antydnet, at brandene blev startet af stråler, der blev udsendt fra ufobaser under havet! I virkeligheden var denne sag dog allerede opklaret. I 2015 blev en far og hans søn, Antonio Pezzino og Guiseppe Pezzino, arresteret og senere dømt for en lang række forhold, herunder ildspåsættelse og bedrageri. Bevismaterialet var overbevisende og omfattede bl.a. videooptagelser. Alt dette ville man have kunnet finde ud af efter nogle minutters søgning på nettet. Men TTSA er enten uvidende om disse forklaringer og afslører sig således som de rene amatører og ekstremt naive. Eller de kender dem godt, men vælger ikke at fortælle sandheden og afslører sig dermed som nogen, man ikke kan stole på.

Selv [Stephen Basset](#), amerikansk ufolog og kendt ufolobbyist, som ellers af mange beskrives som ikke så lidt godtroende, når han fx støtter ufocharlataner som [Jaime Maussan](#), kritiserede *Unidentifieds* sidste afsnit som "behæftet med fejl i grotesk grad..."

Uanset hvad, så forlyder det, at History Channel forbereder en sæson 2 af *Unidentified*.

Mystiske metamaterialer igen, igen ...

Den 17. oktober 2019 bekendtgjorde TTSA, at man havde indgået en aftale med "The US Army Combat Capabilities Development Command to Advance Materiel and Technology Innovations", med andre ord hærens afdeling for udvikling af ny teknologi. Aftalen vedrørte undersøgelsen af noget "ufomateriale", som TTSA havde købt af den kendte journalist og ufoentusiast Linda Moulton Howe. Materialet skulle have nogle helt fantastiske egenskaber, især når det blev udsat for elektromagnetisme. Men på trods af TTSA's tilknyttede eksperter lykkedes det ikke TTSA at dokumentere disse egenskaber, angiveligt pga. manglen på udstyr, der var kraftigt nok. I stedet havde man nu indgået en aftale med militæret for en nærmere undersøgelse af materialet på hærens laboratorier.

En hurtig læsning af meddelelsen fra TTSA giver indtryk af, at TTSA havde opnået status af underleverandør til det amerikanske militær. Der tales her om studiet af "overlyshastighed", "usynlighedskapper", "manipulation af rummet" og andre science fiction-lignende ting, som hæren nok kunne bruge, hvis de altså var virkelige! Og man kunne nu spørge: Hvad betaler hæren egentlig for disse "fantastiske" ydelser fra TTSA? Ikke så meget, når det gælder dollars, lader det til. Det er nemlig lykkedes John Greenwald fra The Black Vault at få fat i selve kontrakten, og af den fremgår det, at hæren blot var interesseret i at kigge på "ufomaterialerne", men ikke så meget at de var villige til at betale for det. Blot skulle hæren dele resultatet af undersøgelserne med TTSA.

Hvad får TTSA nu ud af dette, hvis ikke direkte penge fra staten? For det første sparer de en hel del ved ikke selv at skulle foretage nye undersøgelser. Hvorfor yderligere undersøgelser overhovedet skulle være nødvendige, når materialerne allerede har demonstreret deres fantastiske egenskaber, nævner historien så ikke noget om.

For det andet holder TTSA ufoentusiasternes interesse for deres projekt fangen ved at hægte yderligere undersøgelser på. Der er selvsagt noget prestige i at kunne sige, at man samarbejder med den amerikanske hær. Hvornår disse undersøgelser så kan afsluttes, og om der overhovedet i sidste ende bliver offentliggjort noget, står hen i det uvisse.

For det tredje har TTSA nu fået en fod inden for døren. Det næste, de kan gøre, er at søge om statslig støtte gennem SBIR (Small Business Innovation Research), som er et program til udvikling af små

firmaer gennem samarbejde med militæret. Hermed vil TTSA have fået adgang til skatteydernes penge, hvilket jo unægtelig lyder som noget, man har hørt før i denne historie.

Elizondos tvivlsomme rolle

Der er efterhånden også opstået betragtelig tvivl om Luis Elizondos virkelige rolle i alt det her. Elizondo og andre ledende medlemmer af TTSA har hele tiden hævdet, at AATIP – altså det program under det amerikanske forsvarsministerium, som løb fra 2007 til 2012, og havde til formål at undersøge ufoer – blev ledet af Elizondo. Men i to udtalelser fra forsvarret i juni 2019 hedder det, at Elizondo *ikke* havde nogen ledende rolle. I december 2019 kom forsvarret endda med en korrektion, der gik ud på, at AATIP slet ikke havde noget at gøre med UAP (Unidentified Aerial Phenomena), men med undersøgelsen af højteknologiske fartøjer fra andre lande. Hvem siger sandheden? Eller er det bare én stor misforståelse? Man bliver ikke mindre forvirret af at læse en artikel af Greenewald fra oktober 2019, hvor han opremser en ekstremt lang række af selvmodsigelser og uklare udtalelser begået af blandt andre Elizondo og TTSA-lederen Hal Puthoff om AATIP.

Elizondo er blevet bedt om dokumentation for sine påstande, men indtil videre har han ikke leveret noget konkret. I en artikel af Greenewald i The Black Vault fra januar 2020 kommer han endelig med nogen udtalelser om kritikken, men hvis man havde håbet på klare svar, bliver man skuffet. I bund og grund hævder Elizondo, at dokumentationen findes, men lægger ikke noget frem. Han er jo stadig bundet af sit tavshedslofte. Han hævder, at skjulte kræfter inden for efterretningsvæsenet er ude på at miskreditere ham, og hævder også, at det hele vil løse sig i 2020. Men altså stadig intet konkret.

Rigtig meget tyder på, at AATIP i virkeligheden var et efterfølge-program til programmet AAWSAP (Advanced Aerospace Weapon Systems Applications Program). Da ufoer ikke er et populært emne inden for militæret, blev dette aspekt af undersøgelsen dæmpet ned. De 20 millioner dollars, som senator Reid havde bevilliget AAWSAP, var i første række gået til Reids gode ven, mangemillionæren og ufoentusiasten Bigelow, som sendte en del videre til underleverandører som betaling for ufoundersøgelse. En af disse underleverandører var den største amerikanske ufoorganisation, MUFON, og uden at MUFON fik at vide, at de i virkeligheden nu arbejdede for forsvarret. Skænderier om dette arrangement fik MUFON's daværende direktør, James Carrion, til at trække sig. Nogle af pengene er muligvis også gået til undersøgelser på den berygtede Skinwalker Ranch.

De reelle undersøgelser blev foretaget af Bigelow og hans folk, ikke AAWSAP. Da Elizondo senere tog over, var Bigelows undersøgelser så godt som færdige, og der var derfor ikke meget at overtage. Det hele var stort set skrumpet ind til et enkeltmandsforetagende, og pengene var brugt. Dette ville være en god forklaring på al forvirringen og ikke mindst manglen på konkret dokumentation fra Elizondos side.

Hele denne del af historien om TTSA, Elizondo, AATIP m.v. kan læses som et afsnit af *Game of Thrones* (et af de sidste!) med intriger, kontroverser, skjulte dagsordener og ikke mindst masser af plothuller. Hvis man vil have et godt indtryk, vil jeg anbefale, at man læser den fremragende artikel i Blue Blurry Lines: "Breaking The Silence: AATIPs Silent Partner Speaks" skrevet af Roger Glassel og Curt Russel (se kildelisten).

De nye vidner

Artiklen "Wow, What is that? Navy Pilots Explain Unidentified Flying Objects" i New York Times fra 2019 nævner fem jagerpiloter som nye vidner. Alle var udstationeret på hangarskibet Theodore Roosevelt, der i sommeren 2014 til marts 2015 var på træningsmission ved USA's østkyst. To af piloterne stod frem med navns nævnelse, nemlig løjtnant Ryan Graves og løjtnant Danny Accoin. Det er disse piloter, som også optræder i *Unidentified: Inside Americas UFO Investigation*.

Løjtnant Graves fortæller, hvordan piloterne næsten dagligt oplevede underlige objekter på deres radarer. Objekter, som kunne bevæge sig imod vinden, kunne opnå overlydshastigheder, kunne nå højder af 30.000 fod og svæve lige over vandoverfladen. Og alt dette uden tegn på en jetmotor i form af fx udstødning, som ville kunne ses på infrarøde billeder. Objekterne kunne observeres i op til 12 timer ad

gangen – langt længere tid end en af deres jetjagere normalt var i luften. Men måske det var hemmelige droner?

Sidst i 2014 stødte to af piloternes F/A-18 Superhornet Jagere så næsten sammen med et af objekterne. Graves mødte den ene af piloterne, som virkede chokeret, medens han fortalte historien. Han havde fløjet i tandem sammen med sin makker. Jagerne var ca. 30 meter fra hinanden, da noget i høj fart for lige forbi cockpittet. Noget piloten over for Graves beskrev som "en kasse inden i en kugle".

Dette næsten-sammenstød fik virkelig piloterne op på dupperne. For nu var det ikke længere et spørgsmål om mulige hemmeligtstemplede droner på lang afstand, men om flysikkerhed, hvor menneskeliv kunne gå tabt. Der blev sendt rapporter til bl.a. AATIP om hændelserne, og senere i 2015 og igen i 2019 blev flådens regler for rapportering af "Unidentified Aerial Phenomena" – altså i realiteten ufoer – opdateret. Dette var en direkte følge af Theodore Roosevelt-hændelserne 2014/15.

To jagerpiloter foran et tosædet Superhornet kampfly. (Foto: US Navy)

Hændelserne i 2014/15 affødte desuden to af de mest berømte ufofilm. Begge er infrarøde film optaget fra jagerfly. Den ene er kendt som GO FAST og viser blot noget, der ligner en klat tilsyneladende i høj hastighed hen over en havoverflade. Den anden er kendt som GIMBAL – opkaldt efter optageudstyret – og viser et objekt, som tilsyneladende roterer og udsender et glødende skær.

GO FAST-videooptagelsen fra det amerikanske jagerfly. (Foto: US Navy)

Efter at hangarskibet Theodore Roosevelt forlod USA's østkyst i marts 2015, stoppede også piloternes møder med de mystiske objekter. De gør i artiklen en del ud af at fortælle, at de ikke har lyst til at komme med de rene spekulationer om, hvor objekterne kom fra, eller hvad de var. Men Graves understreger, at han ikke mener, at USA har fartøjer med sådanne fantastiske flyveegenskaber. Ingen vil dog fra officiel side snakke om fremmede rumfartøjer. Tværtimod udtaler astrofysikeren Leon Golub i artiklen, at der findes så mange andre trivielle muligheder for forklaringer, at chancen for fremmede rumfartøjer kommer langt nede på listen.

Flere har dog bidt mærke i et par yderligere besynderligheder. Når objekterne optrådte med deres "umulige" bevægelser, sås de tilsyneladende altid gennem apparater såsom radar eller FLIR (Forward Looking Infrared Camera – i princippet det samme som GIMBAL). Og tolkningen af sådanne optagelser er slet ikke så ligetil, som mange tror. Piloterne fortæller fx, hvordan de ofte ignorerede signaler fra radaren, fordi de simpelthen regnede med fejlmeldinger. Når piloterne nærmede sig objekterne, som sås på radaren, var der med det blotte øje ikke noget at se.

Piloterne fortæller også, hvordan der tydeligvis var en sammenhæng mellem objekternes opdukken og installationen af splinternye radaranlæg i deres fly. I 2014/15 blev der indført et nyt radarsystem i både fly og på skibe omkring hangarskibet Theodore Roosevelt. Nye radarer er kendt for at skabe fejlmeldinger og for at skulle reguleres hen ad vejen. Lige så snart et fly fik installeret det nye radaranlæg, begyndte de mystiske objekter at dukke op. Dette kunne forklare, hvorfor der ikke var overlydsbrag, også selvom radaren viste, at objekterne accelererede til overlydshastighed, og hvorfor der nogle gange ikke var noget at se med det blotte øje. Der var simpelthen tale om fejlmeldinger i radaren. Dette forklarer også, hvorfor ufomeldingerne senere stoppede: Radarsystemet var nu blevet indkørt.

Ufoerne dukkede op, da jagerflyene fik installeret de nye AESA-radarer. (Foto: US Navy)

Men selvfølgelig udelukker disse forklaringer ikke, at der også er andre som fx hemmelige droner. Eller balloner. Eller genskin fra andre flyvemaskiner, som piloten fejltolker:

- I 1948 døde jagerpiloten Thomas Mantell, da han blev sendt efter et ukendt objekt og endte med at styrte ned. Senere undersøgelser viste, at han sandsynligvis havde jagtet en hemmelig Skyhook-ballon i stor højde og besvimedet pga. iltmangel.
- I 1980 jagtede vagterne på luftbasen Rendlesham i England et luftfartøj i skoven. Det mystiske lys viste sig senere at være lyset fra et fyrtårn.
- I 2013 blev et engelsk rutefly ifølge den ene af piloterne næsten ramt af et cigarformet, sølvfarvet objekt, som senere viste sig sandsynligvis at være genskin fra et andet rutefly ca. 4 kilometer væk.

Piloter – især i høj fart – kan også tage fejl. At noget lignende er sket ved nærsammenstødet, kan næppe udelukkes.

Endelig: Piloten bag Tic Tac-ufofilmen står frem

Den 19. december 2019 stod endelig piloten bag den tredje ufofilm, som blev gjort berømt af Elizondo og TTAS, frem. Filmen er kendt som Tic Tac-filmen, fordi ufoen her bliver sammenlignet med en Tic Tac-pastil.

Piloten hedder Chad Underwood og var i 2004, hvor hændelsen skete, jagerpilot i flåden udstationeret på hangarskibet Nimitz i Stillehavet ud for Californien. Sagen er i første række kendt for jagerpiloten David Fravors beretning, men det var altså Underwood, som optog den berømte film. I netavisen Intelligencer fortæller han om sin oplevelse.

Jagerpiloten Chad Underwood har optaget den berømte Tic Tac-film. (Foto: US Navy)

Det, der først slog Underwood ved objektet, var, hvor uforudseligt dets bevægelser var. Skift i højde og hastighed var så hurtige, at det virkede unaturligt og ikke som noget, der burde være muligt ud fra hans erfaringer med flyvemaskiner. Der var desuden ingen varmeudstødning af betydning, som kunne fortælle noget om objektets fremdriftsform eller motor.

Intervieweren kommer også ind på objektets tilsyneladende ekstreme acceleration sidst i filmen. Desværre har intervieweren fået noget galt i halsen. Han hævder, at skeptikere siger, at accelerationen er en illusion og skyldes, at jagerflyet drejer skarpt. I virkeligheden siger skeptikerne, at den tilsyneladende acceleration skyldes en zoom i optageudstyret. Underwood svarer, at han ikke husker noget drej og heller ikke kan sige, om objektet lige dér accelererede. Faktisk så også han kun objektet gennem FLIR og altså ikke med egne øjne. Så problemet bliver ikke rigtigt afgjort.

Den berømte Tic Tac-film til venstre og GIMBAL til højre. (Foto: US Navy)

Underwood fortsætter med at afvise fugle og et vejrfænomen som forklaring. Interessant nok afviser han også et hemmeligt projekt, som fx en spiondrone som forklaring. Ved mødet med et hemmeligt projekt ville den almindelige procedure være en efterfølgende samtale under fire øjne, hvor man blev beordret til hemmeligholdelse. Men det skete ikke her. Men som Underwood så selv indrømmer: Måske var projektet mere hemmeligt end normalt!

Pudsigt nok var skibe og fly omkring hangarskibet Nimitz også i 2004 blevet udstyret med et nyt radarsystem.

Det mest interessante er måske Underwoods generelle holdning til hele denne historie. Som flere af hans kolleger fra østkysten er hans indstilling vældig pragmatisk. Han melder sig først nu, fordi han

ikke havde lyst til at blive bragt i forbindelse med "små grønne mænd-tosserne" eller "rumvæsner" eller "rumskibe". Det selskab har han ikke lyst til at blive en del af. Som han videre udtrykker det: "Det var jo bare det, vi kalder en UFO. Jeg kunne ikke identificere det. Det fløj. Og det var et objekt. Så simpelt er det". En forfriskende nøgtern indstilling må man sige.

Kilder:

- www.nytimes.com/2019/05/26/us/politics/ufo-sightings-navy-pilots.html
- www.theufochronicles.com/2019/10/navigating-twisted-maze-of-aatip.html
- <https://badufos.blogspot.com/2019/05/its-tic-vs-tac-as-media-goes-into-frenzy.html>
- <https://badufos.blogspot.com/2019/06/to-stars-cable-tv-series-unidentified.html>
- <https://badufos.blogspot.com/2019/07/the-source-of-to-stars-ufo-debris.html>
- www.theblackvault.com/documentarchive/pentagon-reinforces-mr-luis-elizondo-had-no-responsibilities-on-aatip-senator-harry-reids-2009-memo-changes-nothing/
- <https://edition.cnn.com/2019/06/21/opinions/pilots-seeing-ufos-opinion-lincoln/index.html>
- <https://badufos.blogspot.com/2019/07/to-stars-closes-its-series-unidentified.html>
- <https://nymag.com/intelligencer/2019/12/tic-tac-ufo-video-q-and-a-with-navy-pilot-chad-underwood.html>
- www.theblackvault.com/documentarchive/secretcy-deepens-about-u-s-army-agreement-to-analyze-ufo-material/
- www.popularmechanics.com/military/research/a30916275/government-secret-ufo-program-investigation/
- www.blueblurrylines.com/2020/03/breaking-silence-aatips-secret-partner.html
- <https://badufos.blogspot.com/2019/10/to-stars-seeking-government-grants-to.html>
- www.theufochronicles.com/2020/01/luis-elizondo-addresses-pentagon-ufo-controversy.html
- <https://theintercept.com/2019/06/01/ufo-unidentified-history-channel-luis-elizondo-pentagon/>
- www.youtube.com/watch?v=PLyEOjNt6M&t=175s
- www.thedrive.com/the-war-zone/28305/carrier-group-in-recent-ufo-encounters-had-new-air-defense-tech-just-like-nimitz-in-2004-incident?xid=fbshare&fbclid=IwAR0f0d4felFMrKsizGTXnbD-xnJVSF31-yTIm1EhREgBfBciJ-jOWXCH0NQ

Sidste nyt: Den 22. december 2020 kunne UFOlogy.uk på [Facebook](https://www.facebook.com/UFOlogy) fortælle, at Luis Elizondo forlader TTSA.

Ny viden om UFOer

Denne spændende bog kan blive din

kr. 149
førpris kr. 349

Bob Lazar – whistleblower eller platugle?

I 2018 udkom Jeremy Corbells dokumentarfilm *Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers*. Hermed blev der blæst nyt liv i en kontrovers, der har stået på siden slutningen af 1980'erne. Næmlig omkring manden Robert Scott Lazar – bedre kendt som Bob Lazar – og hans fantastiske påstande om aliens og ikke-jordiske fartøjer. Mange mener, at han er et videnskabeligt geni og afslører sandheden om USA's hemmelige ufoprogram. Andre mener, at han fortæller en ren løgnehistorie. Hvem har ret?

Stillfoto fra "Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers".

Af Henning Dethlefsen

Det hele begyndte i maj 1989, hvor Lazar blev interviewet af den kendte ufojournalist George Knapp på tv-stationen KLAS-TV, som befinder sig i Las Vegas. I første omgang kunne man ikke se Lazars ansigt, og han gik under pseudonymet Dennis. Dette, fordi han følte sig truet af USA's regering. Men allerede i det næste interview et halvt år senere blev hans fulde identitet og ansigt afsløret.

George Knapp i "Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers".

Lazars historie går i korte træk ud på, at han havde været ansat på S4, et yderst hemmeligt anlæg lige syd for det mere kendte Area 51. Her havde USA's forsvar ni fremmede fartøjer i forvaring, og de forsøgte nu at finde ud af, hvordan fartøjerne fungerede, sådan at man selv kunne drage nytte af de fremmedes teknologi.

Lazars opgave var som videnskabsmand at undersøge en af de mindre modeller. Han kaldte den selv for sportsmodellen og beskrev, hvordan den var lavet af noget metal, der mindede om rustfrit stål, og hvordan sæderne var underligt små, som om de var lavet til en meget lille person.

De oprindelige ejermænd til de underlige fartøjer blev på basen blot omtalt som "the kids", altså "børnene", og Lazar hævdede, at han faktisk havde set en af disse små aliens. Der var på basen en dør til et rum. I døren var der et glasvindue, men der stod også altid en vagt foran døren. En dag var vagten der dog ikke, og Lazar havde kastet et blik gennem vinduet. I rummet bagved kunne han nu se en lille skikkelse på en stol. Skikkelsen så ud til at blive afhørt af to normalt store personer i kedeldragter. Lazar hævdede at have læst i et dokument, at "børnene" var identiske med de aliens, der også er kendt som "de grå", at de har besøgt Jorden i de seneste 10.000 år, og at de oprindeligt kommer fra solsystemet Zeta Reticuli ca. 39 lysår borte.

Bob Lazar i "Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers".

Lazars undersøgelse af den lille flyvende tallerken handlede først og fremmest om fremdriften. Hvad fik fartøjet til at flyve? Hvor kom energien fra? Lazar hævdede, at man inde i fartøjet fandt en antistofreaktor, der brugte et stof kendt som grundstof 115 som brændstof. I 1989 var det endnu ikke lykkedes nogen at fremstille dette stof, men Lazar hævdede, at det faktisk var lykkedes rumvæsnerne at fremstille det og endda i en stabil udgave, så det kunne bruges til at påvirke tyngdekraften. Hvis man kunne efterligne denne teknologi, ville det revolutionere hele energisektoren og gøre USA's militær nærmest uovervindeligt – og derfor var det hele tophemmeligt.

Men Lazar kunne ikke holde sine opdagelser hemmelige. Han fortalte om dem til sine venner: Gene Hoff og ikke mindst den berømte pilot og konspirationsteoretiker, John Lear. Mindst tre gange tog han dem med ud om natten til det hemmelige område for at iagttage og [filme](#) prøveflyvningerne af de fremmede fartøjer. Kun to optagelser af disse testflyvninger kan ses på nettet, og desværre viser de ikke meget andet end lys på himlen, der lige så godt kunne stamme fra flyvemaskiner.

De tre mænd blev arresteret af vagterne, og kort efter blev Lazar kaldt ind til en samtale. Her blev han forelagt en række telefonsamtaler, som i hemmelighed var blevet optaget fra hans hjem. De afslørede, at man vidste alt om hans natlige udflugter, og desuden at hans kone havde en affære. Han blev truet til tavshed med en revolver og så afskediget. Herefter havde Lazar frygtet for sit liv, og det var derfor, han havde valgt at stå frem med sin historie. Hvis de herefter gjorde ham noget, ville det blot bekræfte historien – og lige siden har Lazars historie hørt til en af ufologiens mest kendte og omdiskuterede.

Ufodokumentaren "[Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers](#)" (2018) varer 1 time og 36 min. Se den officielle [trailer](#).

Den mystiske videnskabsmand

Lazars påstande om sin undersøgelse af et fremmed fartøj lyder jo besnærende. De falder godt i tråd med de historier om nedstyrtede flyvende tallerkener (Roswell 1947) og hemmelige regeringsprogrammer, der i det offentlige rum havde udviklet sig før 1989. Det nye er den videnskabelige vinkel, dvs. at vi her har en videnskabsmand, som har haft et fremmed fartøj mellem fingrene og kan komme med videnskabelige forklaringer. Men har vi nu også det?

Tit bliver Lazars "forudsigelse" af grundstof 115 fremdraget som begrundelse for troværdigheden af hans historie. Da han fortalte om grundstof 115 i 1989, var det nemlig ikke blevet opdaget endnu, siger man. Det skete først i 2003 – med offentliggørelse i 2004 – i Rusland, hvor det fik betegnelsen [Moscovium](#).

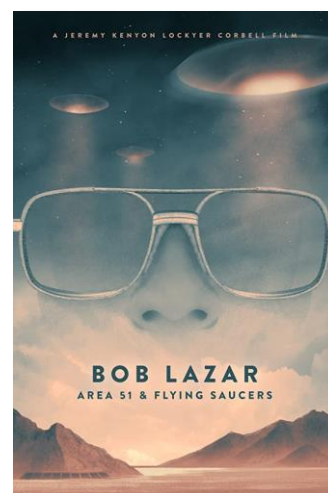
At kalde det en opdagelse er imidlertid mere end en tilsnigelse. Enhver med minimalt kendskab til det periodiske system kan forudsige eksistensen af grundstoffer, som ligger højere og højere i systemet. I 1989 var man kun nået til grundstof nr. 109, Meitnerium, men videnskaben vidste godt, at antallet af grundstoffer ikke stoppede med nr. 109. Siden 2004 har man således syntetisk skabt endnu flere grundstoffer, 116, 117 osv. Lazar hævdede også, at dette grundstof 115 var stabilt, men da det lykkedes at fremstille Moscovium, viste det modsatte sig at være tilfældet. Det kunne kun eksistere i millisekunder og var således fuldstændig uegnet som brændstof. Lazar havde også forudsagt, at Moscovium ikke kunne fremstilles her på Jorden, men kun fx inde i en sol, hvilket altså heller ikke holdt vand.

En af de mest kendte ufologer og fysikere, nemlig nu afdøde Stanton Friedman (1934-2019), har også kigget på Lazars påstande og mener, at der er tale om rent nonsens – og Friedman havde vel at mærke selv en meget positiv indstilling over for muligheden for, at ufoer kunne være rumskibe udefra.

Lazar hævder, at det faktisk lykkedes ham at stjæle en lille mængde af dette grundstof 115 fra basen. Men inden han kunne lægge det frem som bevis, blev det – meget belejligt – stjålet tilbage igen!

Stanton Friedman undersøgte ved samme lejlighed Bob Lazars påstande om sin videnskabelige uddannelse. Her fandt Friedman, som han selv siger, ikke det mindste lille bevis. Lazar hævdede, at han havde studeret ved MIT (Massachusetts Institute of Technology) og CALTECH (California Institute of Technology), to af verdens bedste tekniske universiteter. Men altså ingen diplomer, ingen ansøgningspapirer, ingen eksamenspapirer, ingen sider i årbøger osv. Tre andre skoler, som Lazar nævnte, havde aldrig hørt om ham.

Lazar kunne ikke huske med sikkerhed, hvilket år han bestod sin afslutningseksamen fra MIT, og da han blev bedt om at nævne en professor fra CALTECH, nævnte han Bill Duxler, som underviste på en helt anden skole. Her havde Lazar godt nok været indskrevet i fysikundervisningen, men det skulle jo i så

fald være foregået samtidig med, at han var indskrevet på MIT. Og hvem ville gå på en anden skole, når man var indskrevet på selveste MIT?

Friedman undersøgte så Lazars tid på High School i New York. Her lå han karaktermæssigt i den nederste tredjedel og ville således aldrig være kommet ind på hverken MIT eller CALTECH.

Friedman pointerer, at Lazar er kvik, når han fx kan bygge sin egen jetbil. Men uddannet videnskabsmand er han altså ikke, og han holder sig tydeligvis heller ikke for god til ikke at fortælle sandheden.

Svaret på Friedmans konklusion fra Lazars tilhængere er ikke overraskende: Det er myndighederne, som har fjernet beviserne. Friedmans reaktion: At nogen har fjernet alle disse papirer og slettet fx i årbøger, er en absurd påstand.

Bob Lazar og Jeremy Kenyon Lockyer Corbell i "Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers".

Jetbiler, prostituerede og farlige stoffer

Lazar har tydeligvis tekniske færdigheder ud over det sædvanlige. I 1982 blev han kendt for at bygge sin egen jetbil. I løbet af 1980'erne deltog han i det årlige arrangement kendt som [Desert Blast](#). Her mødtes folk for at affyre alskens militært isenkram, fremvise enorme fyrværkerishows, raketbiler og alle mulige hjemmelavede mere eller mindre skøre opfindelser.

Lazars familieliv og ikke mindst økonomi virker temmelig rodet. I starten af 1980'erne skal han ifølge flere kilder have investeret i et bordel i nærheden af Reno. En overgang levede han af at fremkalde film, men gik fallit i 1986.

I 1980 blev han gift med sin første kone. De boede en tid i El Paso. Hun flyttede senere ind i deres hus nummer to i Las Vegas, hvor hun begik selvmord i 1985 ved kulilteforgiftning i garagen. Lazar var i mellemtiden blevet gift igen – og altså uden først at være blevet skilt fra sin første kone.

Lazar og kone nr. 2 flyttede så – inden der var gået en uge fra selvmordet – ind i huset i Las Vegas. I løbet af konkurssagen i 1986 gifter Lazar sig igen med kone nr. 2, men nu har hun pludselig fået et andet navn. En meget mystisk historie.

Der dukker sjovt nok endnu et bordel op i historien om Lazar. I 1990 installerede han et overvågningssystem i et illegalt bordel mod at få del i overskuddet. Dette blev han senere idømt en straf for. Straffen indeholdt et krav om, at han skulle besøge en psykoterapeut for at blive kureret for sin bordelafhængighed.

Lazar stiftede senere firmaet [United Nuclear](#), hvor han begyndte at sælge alle mulige specielle og sjældne stoffer. Firmaet er i flere omgange blevet ransaget for mistanken om salg af farlige og

giftige stoffer til fx fremstillingen af fyrværkeri, og i 2007 fik firmaet en temmelig stor bøde. For mange er dette blot beviset på, at myndighederne er ude på at chikanere Lazar.

I 2017, under indspilningen af Corbells dokumentar om Lazar, blev Lazars firma så igen ransaget af forbundspolitiet. I dokumentaren fremstilles det som om, at ransagningen gjaldt dele af grundstof 115, som Lazar stadig skulle være i besiddelse af. Myndighederne skulle ifølge filmen have aflyttet en samtale mellem Corbell og Lazar og straks dagen efter have foretaget ransagningen. En nærmere undersøgelse af dokumenterne i sagen viser dog, at ransagningen var besluttet allerede før deres samtale, og at den i virkeligheden gjaldt jagten på det giftige stof thallium, som var blevet brugt i nogle mord.

Bob Lazar uden for sit firma United Nuclear i dokumentaren "Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers".

Hvem kan man stole på?

Corbells dokumentar har fået en del kritik, siden den udkom i 2018. Mange mener, at filmen i virkeligheden handler alt for meget om Corbell selv og hans undersøgelser. Corbell optræder i dokumentaren rigtig meget af tiden. Teknikken og kameraføringen er dårlig og uprofessionel, og telefonopkaldene virker iscenesatte.

Corbell stiller de samme spørgsmål igen og igen, og det hele virker mest af alt som en propagandafilm. Ægte kritik og undersøgelse forekommer ikke. Skuespilleren Mickey Rourkes mumleri som kommentar undervejs gør det ikke bedre. Selv tilhængere af Lazars historie kritiserer filmen, fordi den ikke engang får de – i deres øjne – vigtigste ting i historien med, og Lazar er reduceret til at have en birolle.

Det store spørgsmål vil selvfølgelig være: Hvor troværdig er Lazar i virkeligheden? Som man kan se på ovenstående, er der enorme huller i hans historie, som man skal være temmelig blind for ikke at få øje på. At hive en konspirationsteori ind som forklaring på manglende beviser for fx Lazars uddannelse virker absurd.

Flere af hans påstande er desuden fra start nonsens. Man kan fx bare tage historien om rumvæsnet bag vinduet i døren. Havde man virkelig på hele den hemmelige base ikke noget rum til rumvæsnet UDEN et vindue i døren? På et sted, hvor uvedkommende ikke bare kunne slentre forbi og kigge ind? Og en dag var der så pludselig ingen vagt? Kan det virkelig være de samme tilsyneladende inkompetente myndigheder, som er i stand til at slette alle en persons civile uddannelsespapirer? Lazar fik åbenbart selv kolde fødder over denne historie og ændrede den til, at han nok i stedet havde set en dukke. Men giver en dukke i historien virkelig mere mening?

Det er påfaldende, hvor få detaljerede oplysninger Lazar i starten har om sin tid på den hemmelige base. De kommer først efter en hypnosession arrangeret af Knapp. Dette har vi set i rigtig mange andre ufohistorier, fx i [Rendlesham-sagen](#) fra 1980 og i [Ariel-sagen](#) fra 1994. Med tiden udvikler historierne sig og sjældent til gavn for troværdigheden.

Mange påpeger, at Lazar blev underkastet tre løgnetektortests, og at han i al fald bestod de to uden problemer. Men måske dette siger mere om løgnetektorers pålidelighed end om Lazars.

Endelig er der personer omkring Lazar. Flere steder er der underlige selvmodsigelser. Lazar siger selv, at han blev whistleblower for at beskytte sig selv og derfor valgte at stå offentligt frem. Men ifølge en udtalelse fra George Knapp skyldtes det mere en tilfældighed. En aften meldte en person, som skulle interviewes til stationen fra, og tiden var knap før udsendelsen. Så Knapp kontaktede John Lear, som nok troede, at han kunne skaffe nogen. På den måde startede det hele i 1989. Men hænger de to forklaringer sammen? Og hvis Lazar ville beskytte sig selv ved at stå offentligt frem, hvorfor så anonymiteten i begyndelsen?

Det bliver desuden fremstillet, som om ingen af de involverede havde noget med hinanden at gøre før denne ufohistorie. Men lidt research viser, at Knapp må have kendt både Lazar og Lear i al fald siden 1985, hvor han dækkede Desert Blast. Knapp var ifølge ham selv ikke glad for bordelsagen i 1990 – mest fordi den kunne ødelægge Lazars troværdighed og dermed Knapps til dato bedste historie. Det bliver her tydeligt, hvor Knapps interesser ligger. Vi har tidligere i artikler i UFO-Mail set, hvordan [Knapp](#) ikke er bleg for at digte videre på historierne.

Så indtil videre er det meget svært ikke at betragte Bob Lazars historie om rumvæsner og fremmede fartøjer som andet end netop det: En historie.

Stillfoto fra "Bob Lazar: Area 51 & Flying Saucers".

Kilder:

- www.youtube.com/watch?v=6ZVtTLkftmg
- www.youtube.com/watch?v=Jl2356iOTrY&feature=youtu.be&fbclid=IwAR1v3vGZwdzKTByJicfeDIJpNtUVmBQ78BBTabgAypmLOnYSg5YURh7hVO4
- www.otherhand.org/home-page/area-51-and-other-strange-places/bluefire-main/bluefire/the-bob-lazar-corner/lazar-flaws-odds-and-ends/
- www.youtube.com/watch?v=9-qhn6Q1Ps8&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3ViRv5b6_6AUy0B-FM28NwtaOrbHOiGXFbBzshzjvzQQfuPGXFWNOa34Y
- www.youtube.com/watch?v=YJxl35Gd078&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3kRTsv-9fv407B-rSvEV2dclBaS5xmhsJS-WUOvXt9c1Occ-Uwn8uW9s4
- http://podcast.sirdesign.net/shownotes_133.php?fbclid=IwAR1QEMIOmjHCHq7GZURHuPC1D_YGAzEQegHS8u8TB0lyaxC-ufwVhk1go4c
- <https://medium.com/predict/bob-lazar-conspiracy-theorist-or-whistleblower-67f0af0c17ca>

- <https://science.howstuffworks.com/space/aliens-ufos/bob-lazar.htm>
- www.youtube.com/watch?v=BEWz4SxfyCQ
- www.boblazar.com/

En vigtig stemme er blevet tavs

Artiklen "Bob Lazar – whistleblower eller platugle?" blev desværre Henning Dethlefsens sidste artikel. Henning afleverede artiklen den 21. september 2020 til SUFOI's formand, Kim Møller Hansen, dagen før han skulle gennemgå en stor hjerteoperation. Tre dage senere erfarede vi i SUFOI, at Henning stille var sovet ind, 53 år gammel.

Henning Dethlefsen (1967-2020). (Privatfoto)

Henning Dethlefsen var fra 2012 aktiv på SUFOI's [Debatforum på Facebook](#) og senere administrator af dette debatforum sammen med Ole Henningsen og Michael Jeppesen. Ved SUFOI's generalforsamling den 22. marts 2014 blev Henning indvalgt i SUFOI's inderkreds.

Hennings bortgang er et stort tab for SUFOI og den seriøse tilgang til ufomyten. Henning var meget dygtig til at efterforske ofte komplicerede emner inden for ufomyten og få dem til at se forholdsvis enkle ud i en artikel, tænk blot på Skinwalker Ranch-sagaen, Pentagon-sagen (de tre US Navy-videoer) og TTSA-polemikken. Henning var meget vidende,

nysgerrig, kritisk og ikke mindst humoristisk og klarsynet i debatter. Der blev lyttet, når han talte.

Heldigvis kan vi stadig glæde os over Hennings mange gode artikler på ufo.dk og i SUFOI's jubilæumsbog [UFO'er – Myter og viden](#), som Henning var medforfatter på.

SUFOI-medlemsmøde den 29. oktober 2017 i Benløse ved Ringsted. Fra venstre ses Ole Henningsen, Karsten Bomholt, Toke Haunstrup og Henning Dethlefsen. (Foto: Michael Jeppesen)

Læs eller genlæs Henning Dethlefsens artikler på ufo.dk fra perioden 2014-20:

- [Ufoernes dronning - igen, igen...](#)
- [Nærvæd og næsten...](#)
- [Sjov med ufo-hemmeligheder](#)

- [Berømt rummand fylder 50](#)
- [Når ufomyter har ofre](#)
- [En oplysende sag fra Tyskland](#)
- [Højtflyvende ufo-påstande fra CIA](#)
- [Saudisk teolog afslører: Jorden bevæger sig ikke!](#)
- [Om stearinlys, juletræer og andre ufoer...](#)
- [De fantastiske lys fra Phoenix](#)
- [På fornøjelig ufo-jagt i San Diego \(sammen med Michael Jeppesen\)](#)
- [Ufoer i videnskabens tjeneste](#)
- [Liget på kulbunken](#)
- [Mystiker-astronauten Edgar Mitchell](#)
- [Ufoer over skolegården](#)
- [Udkom historiens vigtigste UFO-artikel i 1952?](#)
- [Nogle hovedregler for ufo-efterforskning](#)
- [Pentagon i UFO-storm](#)
- [Nye spor i Pentagon-sagen - bogstavforvirring, hemmelige droner og mystiske metalstumper](#)
- [Skinwalker Ranch: Verdens mest uhyggelige UFO-hotspot](#)
- [TTSA: Nye vidner og samarbejde med militæret](#)

I april 2020 var der megen medieomtale ifm. Pentagons såkaldte frigivelse af tre ufovideoer. I den forbindelse blev Henning Dethlefsen interviewet i Radio4 Morgen, onsdag den 29. april 2020. Interviewet kan høres på www.owltail.com/podcast/4CrH4-RADIO4-MORGEN/best-episodes (Rank #19), ca. 10:26 minutter inde i udsendelsen. Indslaget med Henning Dethlefsen slutter ved 20:57 min.

BOGANMELDELSER:

Hvad betyder ufoerne?

”Ufoerne er en myte, siger David J. Halperin – men myter er virkelige. Ufoernes magt og fascinationskraft har intet at gøre med rumrejser eller liv på andre planeter. Det handler om os, vores længsler og frygt og især den største frygt af dem alle: slutningen på vores eksistens. Dette er en bog om ufoer, der hæver sig over troen på dem eller afvisningen af dem og i stedet med friske øjne analyserer, hvad ufoerne fortæller os om os selv som enkeltpersoner, som kultur og som art.”

Af Kim Møller Hansen

Ovenstående citat står i forlagets omtale af bogen *Intimate Alien – The Hidden Story of the UFO*, og det er en meget dækkende beskrivelse af denne fremragende og anbefalelsesværdige bog.

Forfatteren David J. Halperin har indtil sin pensionering i 2000 undervist på Department of Religious Studies på University of North Carolina, og hans tilgang til emnet bliver grundigt præsenteret i bogens indledning. Han redegør fint for, hvad han mener med, at ufoerne er en myte, og at han ikke forstår og bruger ordet myte på samme måde, som folk almindeligvis gør, nemlig at der skulle være tale om sludder og vrøvl. Halperin skriver bl.a.:

”Ufoerne er ikke noget vrøvl. De er så langt fra vrøvl, som de overhovedet kan komme. De er skabt af rumalderen og alligevel så reelle, så vitale, så universelle som enhver anden myte, der har talt fra vores underbevidsthed siden tidernes morgen. Det centrale spørgsmål, der skal stilles om dem, er ikke,

hvad er de?, eller hvor kommer de fra? eller omvendt: Hvordan kan en fornuftig person tro på sådan noget vrøvl? Spørgsmålet er: *Hvad betyder de?*”

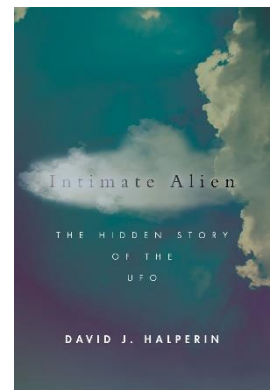
Halperins tilgang til ufomyten er den samme som SUFOI's. Vi bliver i foreningen jævnligt anklaget for at bruge ordet myte – netop fordi folk så mener, at vi ikke tror på de mennesker, der fortæller om deres ufooplevelser, eller at vi ikke tager fænomenet alvorligt. Intet kunne være mere forkert. I [SUFOI's formål](#) står der bl.a.:

”Ved ufomyten forstår SUFOI de beretninger, oplevelser og forestillinger, der knytter sig til begrebet ufo, og som udvikler sig over tid i samspil med fx historiske og kulturelle forhold. Selve ordet 'ufo' opfattes af SUFOI som en samlebetegnelse for de mangeartede fænomener, der kan indgå i beretninger om usædvanlige himmelfænomener.”

Ovenstående definition stemmer fint overens med Halperins tilgang til ufooplevelserne og er den røde tråd gennem hele bogen.

I sin analyse og fortolkning af ufomytens mange aspekter kommer Halperin vidt omkring og demonstrerer stor baggrundsviden og fagligt overskud. Han behandler mange klassiske hændelser og tematikker, bl.a. ufobølgen i Belgien (1989-1990), masseobservationen på Papua New Guinea (1959), bortførelsessagerne Betty og Barney Hill (1961) og Whitley Strieber (1985), Men in Black-fænomenet, Shaver-mysteriet og Roswell-nedstyrtningen (1947). De grundige analyser giver en velbegrunderet indsigt i, hvorfor disse oplevelser er opstået, og hvordan de kan forstås i en større psykologisk, sociologisk, kulturel og religiøs sammenhæng. Kort sagt: Ufomyten i en nøddeskal.

David J. Halperin: "Intimate Alien – The Hidden Story of the UFO", 304 sider, [Stanford University Press](#) 2020. Bogen har få, men velvalgte illustrationer, og ikke mindst et spændende noteapparat med mange interessante kildehenvisninger. David J. Halperin skriver om ufomyten, religion og beslægtede emner på www.davidhalperin.net/.

Det afgørende år i ufomytens historie

Den 25. juni 1947 offentliggjorde to amerikanske aviser historien om Kenneth Arnolds ufooplevelse dagen forinden. Den 26. juni fulgte hundredvis af amerikanske aviser trop med breaking news leveret af Associated Press på forsiden og udløste historiens største ufobølge.

Af Kim Møller Hansen

Maurizio Verga har brugt 13 år på at undersøge ufomytens fødsel gennem analyser af mere end 23.000 artikler i fortrinsvis amerikanske aviser – og dette er kun toppen af isbjerget. Interessen for de flyvende tallerkener i 1947 og mediedækningen var langt mere omfattende, end hvad de tusindvis af artikler er et billede på. Mange artikler refererer til radioudsendelser (ofte af 10-30 minutters varighed), der desværre ikke er bevaret for eftertiden og derfor ikke kan indgå i det omfattende kildemateriale. I 1947 fandtes der omkring 11.000 aviser i Nordamerika, og af disse har [Project 1947](#) støvsuget 4.700 for tallerken-nyheder. Udfordringen er, at langt de fleste artikler ikke er digitaliserede og derfor besværlige eller umulige at fremskaffe.

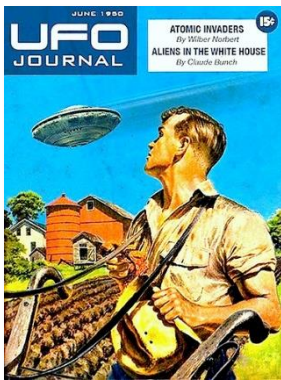
Maurizio Vergas analyse i bogen *Flying Saucers In The Sky – 1947: When UFOs Came From Mars* dokumenterer, at da Kenneth Arnolds oplevelse skabte avisoverskrifter, var forestillingen om besøg udefra allerede en del af den amerikanske offentligheds mindset. Faktisk havde historier og videnskabelige artikler om muligt liv på Mars og besøg derfra, rygter om epokegørende opfindelser samt historier om

fremmede eller mystiske luftfartøjer på nattehimmelen været populære siden slutningen af 1800-tallet. Så man kan sige, at Arnolds oplevelse var katalysatoren, der med ét satte gang i processen.

Som det også er kendt fra datidens meningsmålinger, var det dog et meget lille mindretal, som i 1947 mente, at der var tale om besøg udefra. Men for pressen var emnet godt stof. Allerede to dage efter Arnolds oplevelse blev nye ufooplevelser knyttet sammen med besøg fra Mars. Nogle gange for at gøre grin med observatørerne. Andre gange for at understrege det mystiske ved oplevelserne.

Inden længe blev de flyvende tallerkener også en naturlig del af tidens tegneserier, science fiction, reklamer, fastfoodretter, legetøj, vittighedstegninger, annoncer og temaer for fester og parader – ja, som et forfriskende og spændende indslag i populærkulturen. Omkring 1950 er troen på flyvende tallerkener som fartøjer fra det ydre rum rodfæstet i det amerikanske samfund. Man kan sige, at ufobølgen for længst var ovre, men den efterlod troen på besøg udefra.

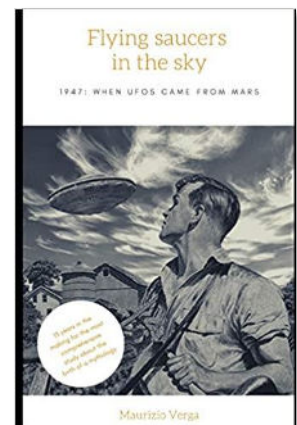
De flyvende tallerkeners popularitet i 1947 blev også en kærkommen mulighed for Nordamerikas mange særlinge, selvbestaltede eksperter, opfindere, loger og okkulte grupperinger til at komme frem i dagens lys og få 15 minutters berømmelse. Maurizio Verga beskriver i *Flying Saucers In The Sky – 1947: When UFOs Came From Mars* flere af disse – for det meste ukendte – personer, som opmuntret af pressens behov for fantastiske og underholdende historier bl.a. beretter om møder med marsmænd eller ture ud i verdensrummet – mange år før George Adamski og andre såkaldte kontaktpersoner eller ufoprofeter blev berømte og ville frelse verden for atomtrusler, forurening og almindelig dårskab.

Maurizio Verga er gennem hele bogen i noteapparatet meget omhyggelig med at angive kilder. Derfor kan det undre, at han ikke angiver kilden til bogens forsidebillede, som er sakset fra tidsskriftet "UFO Journal".

Flying Saucers In The Sky – 1947: When UFOs Came From Mars er et væsentligt bidrag til belysning af ufomytens historie og kan anbefales. Bogen afsluttes med en kort, men virkelig interessant tidslinje over højdepunkter i 1947, begyndende med 7. februar og afsluttes med 22. december. Den viser, hvad der gik forud for sommerens ufobølge, og ikke mindst hvad der formede ufomyten i månederne derefter.

Maurizio Verga: "Flying Saucers In The Sky – 1947: When UFOs Came From Mars", 404 sider, Self Published via [Amazon](https://www.amazon.com) 2020. Bogen er rigt illustreret i s/h. Den har også et indeks, som er et navnerregister ordnet efter fornavn og derfor ganske uanvendeligt.

Sådan redder du en fortabt ven

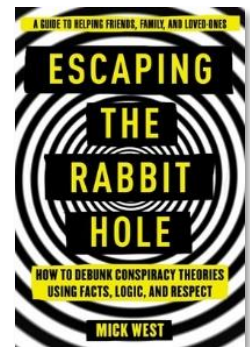
Jorden er flad. World Trade Centers kollaps var en kontrolleret sprængning udført af de amerikanske myndigheder. Kondensstriber fra fly er ikke uskyldig vanddamp, men chemtrails, dvs. giftige stoffer der spredes af en ondsindet, hemmelig regering der vil kontrollere fødselstallet. Sandy Hook-massakren var et fupnummer udført af skuespillere ... Listen er meget lang, når det drejer sig om konspirationsteorier, og langt det meste er fup, misforståelser og hjernedødt nonsens. Skal vi så ikke bare ignorere de såkaldte konspirationstosser og bruge vores tid på fornuftige ting i den virkelige verden? Nej, ikke ifølge Mick West.

Af Kim Møller Hansen

Mick West: "Escaping the Rabbit Hole – How to Debunk Conspiracy Theories Using Facts, Logic, and Respect", 278 sider, Skyhorse Publishing 2018

[Mick West](#) er manden bag sitet [Metabunk.org](#) og har i mange år beskæftiget sig med konspirationsteorier og været i tæt dialog med mennesker, hvis liv har været dedikeret til en eller flere konspirationsteorier. Nogle er selvfølgelig uden for pædagogisk rækkevidde, men det er Mick Wests erfaring, at de fleste er meget gennemsnitlige og lige så normale, som du og jeg, men af en eller anden grund er de dumpet ned i kaninhullet – hvilket refererer til den bizarre verden for enden af det kaninhul, som Alice falder ned i i Lewis Carrolls eventyr *Alice i Eventyrland*.

Forbavsende mange konspirationsteoretikere er blevet fanget i kaninhullet ved blot at se en enkelt "dokumentar" på YouTube på et tidspunkt i deres liv, hvor de var særligt modtagelige for fake news, halve sandheder og lignende.

Sir John Tenniel (1820-1914) er kunstneren bag 92 tegninger i Lewis Carroll's "*Alice's Adventures in Wonderland*" (London: Macmillan, 1865).

Mick West øser af sine erfaringer i bogen *Escaping the Rabbit Hole – How to Debunk Conspiracy Theories Using Facts, Logic, and Respect*, som er noget anderledes end mange andre bøger inden for genren. Mick West vil nemlig gerne vise, hvordan det er muligt at få folk op af kaninhullet igen, så de kan få et bedre liv, uden paranoia, frygt, angst etc. og genoprette tilliden til deres medmennesker. Foruden at give meget grundige og kompetente gennemgange af de mest udbredte konspirationsteorier – baseret på fakta, videnskabelige teorier og sund fornuft – gennemgår han også adskillige eksempler på personer, som er kommet op af kaninhullet. Mick Wests metode er klar kommunikation baseret på gensidig respekt, ærlighed, åbenhed og tålmodighed.

Mick West skriver fremragende og er meget vidende. Han har sat sig grundigt ind i både det naturvidenskabelige og psykologiske vidensfelt og virker som et meget sympatisk menneske, der forsøger at se det gode i sine medmennesker og forsøger ikke at være fordømmende. Og så må han være vanvittig tålmodig under sin dialog med konspirationstilhængere, som ofte er meget svære at nå, og som hurtigt går i selvforstå, når de møder modstand i form af fakta.

The screenshot shows the Metabunk.org website interface. At the top, there's a navigation bar with 'Home', 'Forums', 'What's new', 'Members', and 'Info'. Below that, there are links for 'What's new', 'Latest activity', and 'Authors'. The main content area displays two forum threads. The first thread, dated May 22, 2020, is titled 'Black UFO At Skinwalker Ranch (A Fly)' and includes a video titled 'FLY vs UFO-compare.gif'. The second thread, dated May 20, 2020, is titled 'Mysterious Helicopter at Skinwalker Ranch (Power Line Survey)' and includes a video titled 'Mystery? Power Line Survey!' and a text update. A sidebar on the right lists 'Latest posts' with various titles and timestamps.

[Metabunk](https://www.metabunk.org/) blev oprettet for 10 år siden og har dagligt 10.000 besøgende.

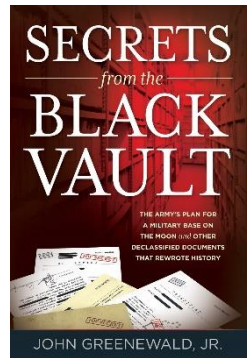
Fra de hemmelige arkiver

”Hvad sker der, når historiebøgerne er forkerte? USA’s regering ønsker ikke, at du sætter spørgsmålstegn ved deres version af historien fortalt i mere end et århundrede. Men nogle gange udfordrer fakta i deklassificerede dokumenter det, du troede, du vidste.”

Af *Flemming O. Rasmussen*

John Greenwald, Jr. begyndte for mere end 20 år siden at anmode om aktindsigt via den amerikanske offentlighedslov FOIA. Det er nu blevet til en samling på mere end to millioner sagsakter. Denne bog, som er den seneste i en række af bøger om [The Black Vault](#), er efter hans egen mening den bedste.

John Greenewald, Jr.: *“Secrets from the Black Vault – The Army's Plan for a Military Base on the Moon and Other Declassified Documents that Rewrote History”*, 228 sider, illustreret med over 40 illustrationer i s/h, *Rowman & Littlefield Publishing 2020*, paperback, ca. kr. 140. Udgivelsesdato: 15. april 2020. Kan også købes som e-bog.

I bogens forord oplyser John Greenewald, Jr., at han allerede som teenager ønskede at finde svar på regeringens ufohemmeligholdelse. Det er nu tvivlsomt, om det rent faktisk er lykkedes for ham. Der er i hvert fald ingen konkrete oplysninger om det i bogen.

Indholdet i *“Secrets from the Black Vault – The Army's Plan for a Military Base on the Moon and Other Declassified Documents that Rewrote History”*

Part I: America's Biological Arsenal

Chapter 1: Secret Contracts for The Cereal Maker

Chapter 2: To Tell The Truth (Serum)

Chapter 3: The CIA's Mind Control

Chapter 4: Human Guinea Pigs

Part II: Beyond the Iron Curtain

Chapter 5: America and the Soviet Union Inherit the Nazis

Chapter 6: Inches from Nuclear War

Chapter 7: The Cold War Under the Sea

Part III: The Secret Space Program

Chapter 8: Military Moon Colonization

Chapter 9: A Nuclear Bomb on the Moon?

Chapter 10: Eyes in the Sky

Part IV: The Paranormal

Chapter 11: The UFO Phenomenon

Chapter 12: The CIA's Remote Viewing Program

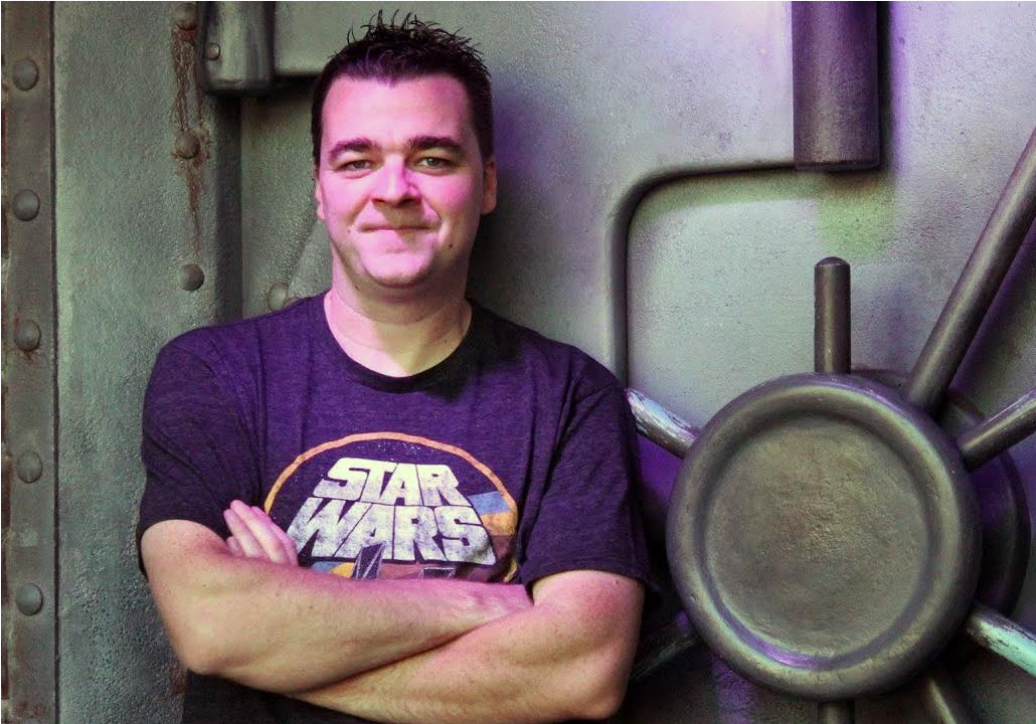
De første 10 kapitler, 144 sider, handler stort set kun om projekter, der havde deres start under Anden Verdenskrig og fortsatte under Den Kolde Krig og tiden efter, men de har for så vidt intet med ufoer at gøre. John Greenewald, Jr. kommer kun ind på et utal af projekter, der dengang blev udført bag de hermetisk lukkede døre, men i dag er flere af dem rimeligt kendte af de fleste. Han strør om sig med navne og sagsnumre på de forskellige dokumenter, som han har fået udleveret. Han har udført et stort og meget tidskrævende arbejde. Desværre kommer der intet nyt frem om ufoer fra de hemmelige arkiver. Så set gennem ufobriller er bogen ikke et must.

John Greenewald, Jr. kommer i den første halvdel af bogen ind på mange forskellige projekter: Amerikas biologiske arsenal, Sandhedsserum, CIA's hjernekontrol-program, Mennesker som forsøgsdyr, Amerika og Sovjet snupper nazister, Centimeter fra en atomkrig, Kold krig under havet, Militær kolonisering af Månen, En atombombe på Månen og Øjne rettet mod himlen. Ikke det mindste ord om ufoer lige bortset fra omtale af Skyhook-balloner.

Bogen sidste del på to kapitler handler om det paranormale, heriblandt uføfænomenet og CIA's fjernobserverings-program (remote viewing).

Kapitlet om uføfænomenet starter med Roswell, som vel efterhånden er et noget fortærsket emne. Der er i hvert fald udgivet et utal af bøger om netop Roswell. Der er heller intet nævneværdigt nyt om den sag. Så kommer vi lige en tur over Project Blue Book og Zamora-sagen (Socorro, New Mexico) efterfulgt af andre og lignende sager, som på udmærket vis er at finde i den gængse ufolitteratur især i Kim

Møller Hansens serie "[Fakta & Myter](#)". Så det er ellers så som så trods de mange sagsakter med nye oplysninger om andre dele af ufofænomenet.

I 1996 begyndte John Greenwald, Jr. som 15-årig at kigge nærmere på de mange tidligere hemmeligholdte dokumenter hos CIA, FBI, Pentagon, Hæren, Flåden, NSA, DIA og utallige andre. Projektet voksede og er i dag verdens største online-samling med mere end to millioner sider på [The Black Vault](#).

Det sidste kapitel handler om det paranormale. Dette kapitel har heller intet med ufoer at gøre. John Greenwald, Jr. omtaler nogle psykiske medier, hvor den mest kendte nok er Uri Geller. Så følger beretninger om andre og mere ukendte personer.

Forfatteren har lagt et stort arbejde i at fremskaffe de mange dokumenter, men meget lidt, som den ufointeresserede ikke kan finde andre steder. Bogen har ellers den lidt svævende undertitel: *Hærens plan for en militærbase på Månen og andre deklassificerede dokumenter, som ændrede historien.* Men gjorde de nu også det?

THE BLACK VAULT

Exposing government secrets... one page at a time.

Where do you want to go?

CASE FILES UFOS & THE UNKNOWN	DECLASSIFIED DOCUMENTS 2,165,772 PAGES ONLINE	MESSAGE FORUMS FORUMS ARE OPEN!
----------------------------------	--	------------------------------------

Betty, Barney og bortførelser

Nigel Watsons seneste bog *Captured by Aliens?* – eller rettere den nye udgave af *Captured by Aliens?*, der oprindeligt blev udgivet af forfatteren selv i 2009, er både fascinerende og irriterende læsning. Udgangspunktet er for så vidt godt nok og yderst vedkommende: Watson mener, at den berømte Betty og Barney Hill bortførelsessag er udgangspunktet, eller skal vi sige kimen til hele den bortførelseskultur, der sidenhen har udviklet sig verden over, og i særdeleshed i USA, og at der i bund og grund ikke er skyggen af reelt bevis for, at nogle af historierne er rigtige. Til gengæld er måden, som hele spørgsmålet bliver behandlet på, ikke altid lige heldig – sine steder voldsomt nedladende – eller for den sags skyld lige læseværdig.

Af Lars Thomas

Bogen begynder med en detaljeret beskrivelse af Hill-sagen fra 1961. Det vil jeg ikke gå nærmere ind på her, da den er nok de fleste bekendt. Hvad der er meget mere interessant er, at historien er blevet bedre og bedre med tiden. Ifølge Watson er den oprindelige rapport i Project Blue Book ikke nær så detaljeret og dramatisk som de senere udgaver af historien. I Watsons øjne er der ingen tvivl om, at historien er vokset igennem tiden, ikke mindst i hovedet på Betty Hill, som har broderet mere og mere på sin beretning i årenes løb og i vid udstrækning har overbevist sig selv om, at det var sådan, det foregik.

Betty Hill fotograferet den 13. april 1987 med en farvetegning af hendes og ægtefællens bortførere, udført af David G. Baker i 1969. (Foto: [Clas Svahn/AFU](#))

Man kan så undre sig over, at Hill-sagen skulle være startskuddet til det, man vel nok kan kalde et bortførelseshysteri, men den skal nok ses i lyset af en atmosfære af generel paranoia i USA på det pågældende tidspunkt. Konspirationsteorier florerede, og man var dybest set bange for alt, med kommunisterne som nummer 1, men også alt hvad der ellers kunne true "the american way of life". Bortførelsesbevægelsen, for det er vel nærmest, hvad man kunne kalde den, har så siden revet alle mulige mennesker med sig, med en vis procentdel lystløgnere og opmærksomhedssøgende individer, der har forplumret tingene voldsomt. Mange ufovidner har således også vist sig på en eller anden måde at have forbindelse til JFK-mordet – i hvert fald ifølge dem selv.

Og her kommer vi så ind på det, der vel nok er bogens største problem. Den er ekstremt informationstung, og man skal nok være mere end almindeligt inde i sagerne omkring ufoer, hvis man ikke skal gå totalt død i læsningen. Tingene kommer ofte uden nærmere forklaringer, som om forfatteren går ud fra, at det ved vi naturligvis i forvejen.

Det kan man måske nok leve med, for der er virkelig mange og spændende informationer, men det ville ikke gøre noget med lidt mere detaljerede henvisninger til, hvor de mange oplysninger kommer fra. Nuvel, det er en fejl, man desværre ofte ser i alt for mange bøger, så det er måske ikke så underligt. Det er straks værre med den nedladende tone, der begynder at snige sig ind i bogen fra begyndelsen af 4. kapitel "Contactees and Space People", hvor Watson skriver "I have a soft spot for the so-called contactees who thrived in the 1950's". Den udtalelse gjorde mig virkelig irriteret på forfatteren, og den følelse holdt sig faktisk resten af bogen igennem.

Men ellers går det derudaf gennem historien over stok og sten, og flere og flere bliver revet med på bølgen, blandt andet forfatteren Whitley Strieber, som med sin bog *Communion* fortæller, at han også har været bortført.

Nigel Watson har skrevet mange artikler og adskillige bøger. Flere af dem er omtalt på ufo.dk, bl.a. "[UFO Investigations Manual](#)" og "[UFO's of the First World War: Phantom Airships, Balloons, Aircraft and Other Mysterious Aerial Phenomena](#)". (Foto: [Made in Plymouth](#))

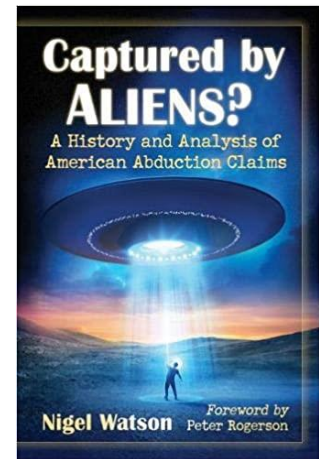
Trods tempoet og stilen er der meget godt at hente i *Captured by Aliens?* omend den kræver en hel del af sin læser. Watson påpeger mange interessante konflikter i studiet af ufoer og bortførelsesberetninger, såsom det interessante faktum, at det enorme materiale, der foreligger, ret konsekvent bliver fortolket på to diametralt modsatte måder. Enten som et bevis på, at der må være noget om snakken, netop fordi der er så meget. Eller som et bevis på, at det må være indbildning, netop fordi der er så meget. Det er også værd at lægge mærke til, at materialet stritter i alle retninger. Hvis man skal tage de forskellige beskrivelser af rumvæsnerne for pålydende, må Jorden for eksempel have fået besøg af snesevis af andre arter fra rummet.

Et andet interessant aspekt er Watsons påvisning af, hvilken betydning kulturelle fænomener har haft for folks beretninger om ufoer og bortførelser – tingene kommer igen i et lidt hæsblæsende og åndeløst tempo, og uden (desværre) ret mange referencer – men det er da påfaldende, at to af de helt store indenfor bortførelsesstudier, David Jacobs og Budd Hopkins pure nægtede, at fx film havde nogen som helst betydning, trods det faktum, at fx de lange tynde rumvæsner, som man ser komme ud af rumskibet til sidst i *Close Encounters of the Third Kind*, ikke optræder en eneste gang i folks beretninger inden filmens premiere – men efter filmens første forevisning indgår de i beretningerne.

Den mest interessante del af bogen er nu nok i virkeligheden de sidste kapitler, hvor Watson ser nærmere på de psykologiske aspekter af det hele. Både i forbindelse med Hill-sagen, men også hvad der sidenhen hændte. Barney Hill var for eksempel altid nervøs og bekymret, og ville helst glemme det hele. Han døde relativt få år efter hændelsen, mens Betty, der var, hvad man så smukt kalder en typisk "fantasy-prone" personality, udviklede sig til at blive en mindre berømt, der i vid udstrækning nød den megen opmærksomhed, og sidenhen havde kontakter med rumvæsner adskillige gange.

Captured by Aliens? er en interessant, og vil jeg mene, vigtig bog, men det er også en irriterende og svær bog at læse. Den er afgjort ikke for alle – "nybegyndere" vil være faldet om inden for de to første kapitler, men kan man klare mosten og har en rimelig grundviden om ufoer og bortførelsessager i forvejen, så kan man få meget ud af den og vil måske også få vendt op og ned på nogle af de ting, man troede, man vidste.

Nigel Watson: "*Captured by Aliens? A History and Analysis of American Abduction Claims*", 215 sider, illustreret, [McFarland](#) 2020

Ny viden om UFOer

Denne spændende bog kan blive din

kr. 149
forpris kr. 349

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2021

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener.

Du kan med et økonomisk bidrag gøre det muligt for os at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser. Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for 2021. Et støttebeløb på minimum **kr. 250** kan indbetales via netbank til konto 3113-9117725. Husk at opgive navn og adresse samt titlen på din **gratis bog**. Se bøgerne på næste side.

Vælg én af disse fire titler og få den tilsendt gratis

Fjerne kloder – Historien om opdagelsen af exoplaneter og jagten på verdener som vores

Der er ikke otte, men milliarder af planeter i Universet, og mange af dem ligger i et lunt smørhul, hvor de potentielt kan huse liv. Den opdagelse er en af de største i den moderne astronomi, og vi er kun lige begyndt at forstå, hvad der egentlig gemmer sig derude i kosmos af bizarre kloder. *Fjerne kloder* beskriver erkendelsesrejsen, fra Giordano Bruno blev brændt på bålet i år 1600 for sin kætterske idé om uendelig mange planeter – og til konstruktionen af små satellitter, som måske kan besøge de nærmeste af disse exoplaneter og lede efter livstegn på dem. Undervejs møder vi forskerne ved fronten, som kigger hinsides solsystemet og kæmper for at besvare det ultimative spørgsmål: Er vi alene? Udgivet i 2019, 256 sider.

Konspirationsteorier (fagbog for børn og unge)

Der findes en sandhed, som er skjult for os. Det siger folk, som tror på konspirationsteorier. Nogle teorier er usandsynlige og handler fx om øglemennesker, som styrer verden. Andre er måske sande, men ingen kan bevise det. Sprøjter fly gift ned over os, så vi bliver syge? Er Jorden flad? Har nogen sluppet coronavirus løs med vilje? Ja, mener konspirationsteoretikerne, men mange siger dem imod. Kampen om sandheden foregår især på nettet. Udgivet i 2020, 48 sider og rigt illustreret.

Ildkugler over Danmark – om sten der aldrig fløj

Tag med på en rejse gennem udvalgte danske beretninger om himmelfænomener, der på den ene eller anden måde er forbundet med fysiske fund. *Ildkugler over Danmark – om sten der aldrig fløj* er resultatet af mange års ihærdig udforskning af mystiske himmelfænomener. Ole Henningsen har i sit arkiv mange beretninger om sten og andre ting, som finderne har troet var det fysiske bevis for, at materialet er dumpet ned fra himlen. Bogens forord er skrevet af astrofysikeren Michael Linden-Vørnle. Udgivet 2018, 134 sider og rigt illustreret.

UFO'er – Myter og viden

SUFOI fyldte 60 år den 17. december 2017. Det blev markeret med bogudgivelsen *UFO'er – Myter og viden*. Det er en stor og flot indbundet bog med mange spændende artikler om ufomyten og dens udvikling. Bogen præsenterer også resultaterne af den viden, som SUFOI og forskere verden over har indsamlet. I bogen kan du læse om de mest berømte ufooplevelser, få overblikket og naturligvis sikre dig mange timers underholdende læsning. Udgivet i 2017, 204 sider og rigt illustreret.

